

6285

26. Marts 1906: 1. Beh. af Lovf. om Indplantning af Fiskeyngel.

6286

kunne betale den. Det er at forvirre Retsbegreberne, og det kan volde stor Forstyrrelse i disse Hjem, naar Fiskeren saaledes bliver stemplet som en Lovens Overtræder, bliver idømt en stor Bøde og kommer til at afsone den. Det kan have stor Betydning og volde stor Forstyrrelse ikke alene for ham selv, men ogsaa for hans Hustru og Børn, som kunne komme til at lide derfor hele Livet igennem. Jeg tror derfor, at da vi ikke kunne vente at faa gennemført Lovforslaget, om Saltvandsfiskeriet i den indeværende Rigsdagssamling, bør vi gøre denne lille, beskedne og retfærdige Ændring i Loven og overlade til Ministeren efter Forhandling med vedkommende Fiskeriforening at ophæve alle de skadelige Bestemmelser om laasede Vande, for Benyttelsen af Aalevaad og hvad dertil hører.

Jeg skal altsaa anbefale det foreliggende Lovforslag, fordi vi alle kunne se, at det er et stort og godt Formaal, der arbejdes hen til. Men jeg skal tillige anbefale, at vi se at faa enkelte Rettelser, Lempelser og Ændringer i det, som jeg tror, vi kunne blive enige om, og som vil kunne blive til Nytte for Fiskeriets Udvikling og til Gavn for Fiskernes Erhverv.

N. Andersen: Da det af dette høje Ting i Fjor nedsatte Udvalg angaaende Saltvandsfiskeriloven bestræbte sig for at afslutte sit Arbejde paa en saadan Maade, at man kunde antage foreløbig for Folketingets Vedkommende at være færdig med det næsten orkesløse Arbejde, som det har været at behandle denne Lov, ventede man ganske vist ikke, at denne Samling skulde bringe Afslutningen — man tvivlede tværtimod om, at det skulde lykkes at faa en fuldt færdig Lov gennemført i denne Rigsdagssamling; — men man ventede ganske bestemt at komme et Skridt videre, man ventede at komme saa vidt, at man fik at vide endeligt, hvad det andet høje Ting mente om denne Sag. At det ikke er sket hidtil, vide vi alle, og at det ikke lykkes at faa det at vide i denne Samling, derpaa anser jeg det som et Bevis, at dette lille Lovforslag er kommet i den Form, hvori det er kommet.

Dette, at Saltvandsfiskerilovens Fuldførelse altsaa atter er skudt et Aar ud,

maa jeg i høj Grad beklage. Jeg ved ikke, hvad Grunden er, men det er notorisk, at vi snart i en halv Snes Aar, Aar efter Aar, have beskæftiget os med dette Lovværk, og jeg tør sige og vil neppe blive modsagt af nogen af de Herrer, som have siddet i Udvalg sammen med mig, at der har været arbejdet med stor Omhu og Nidkærlighed for at komme til Ende med denne Sag. Der er noget vemodigt og nedtrykkende ved at se et betydeligt og omfattende Arbejde spildt. Det er muligt, at det ikke er spildt. Det er muligt, at Ministeren til næste Aar kommer med et Forslag til en Saltvandsfiskerilov, men for Øjeblikket ser det i alt Fald ud til, at Tidspunktet for Fremskridt i denne Sag er skudt Aar ud.

Jeg kan derfor, idet jeg maa beklage, at Forholdet er, som det er, kun glæde mig over, at den ærede Minister og det høje Landsting ere blevne enige om at forelægge et Forslag som dette, thi det er klart — det vide alle, som have beskæftiget sig med Fiskersager —, at der er neppe noget Omraade, hvor man nationaløkonomisk set kan udføre en saa forstandig Handling som den, at indplante smaa Fisk i Limfjorden, ja, maaske ogsaa i andre Fjorde, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) udtalte. Det er muligt, at der er andre Steder, hvor det kan gøres med omtrent samme Resultat.

Mens jeg er ved det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds, vil jeg gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem, der anstillede en Sammenligning mellem den gamle jydsk Stuedefning og den Opfostring af smaa Fisk, her er Tale om, mod Sædvane ikke brugte Udtryk, som vare nær stærke nok. Det ærede Medlem ved rimeligvis nok, at de jydsk Stude, der i vor Barndom gik ned til Marsken, gik kun et halvt Aars Tid og vandt maaske i den Tid 40—50 pCt. i Værdi, men det, som her opnaas i et lignende Tidsrum, er, at Værdien omtrent fordobles 10 Gange. Den Rødspætte, der indplantes i Limfjorden om Foraaret i Marts Maaned, har en Værdi af mellem 2 og 3 Øre, men naar den samme Rødspætte faar Lov til at gaa i Fred til hen imod Aarets Slutning, altsaa i 3 Fjerdingaar,